

ΕΤΟΣ 67ον

10 Νοεμβρίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 45 (3467)

ΤΥΠΟΣ ΚΑΙ ΟΥΣΙΑ

Ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, σχολιάζοντας τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο ὁ Θεός παιδαγωγοῦσε τόν δύστροπο καί ἀνυπότακτο Ἰσραηλιτικό λαό, ἄλλοτε μέ ἀπειλές καί τιμωρίες καί ἄλλοτε μέ πλῆθος εὐεργεσιῶν, παρατηρεῖ: «Κοίταξε πόση ἡμερότητα καί φιλιανθρωπία δείχνει ὁ Θεός καλῶντας σέ ἐπίγνωση τῆς ἀλήθειας καί ἐπαναφέροντας αὐτούς πού συνεχῶς ξέφευγαν ἀπό τή σωστή πορεία». Καρπὸς τῆς θείας φιλιανθρωπίας ἦταν καί ὁ Νόμος πού δόθηκε στόν Μωϋσῆ· σκοπὸς του ἦταν νά βοηθήσει τοὺς Ἰσραηλίτες νά γνωρίσουν καί νά συναισθανθοῦν τὴν ἀμαρτωλότητά τους, ὥστε νά εἶναι ἔτοιμοι νά ὑποδεχθοῦν τόν Χριστό πού θά τοὺς παρεῖχε ἄφεση καί σωτηρία.

«Περιτομή καρδίας ἐν πνεύματι»

Οὔτε ἡ τήρηση τῶν πολλῶν διατάξεων τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου οὔτε οἱ πολλοποικίλες θυσίες καί τελετουργίες, πού ἐκεῖνος ἀπαιτοῦσε, εἶχαν τή δύναμη νά τοὺς ἐλευθερώσουν ἀπό τὴν ἐνοχὴ καί ἀπό τὴν ἀμαρτία. «Ὅπως ἡ σκιά τοῦ σώματος», ἴσως ὁ ἅγιος Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος, «δέν μπορεῖ νά προσφέρει καμία σωματική ὑπηρεσία, οὔτε δηλαδή νά ἐπιδέσει τραύματα, οὔτε νά προσφέρει τροφή, οὔτε πολὺ περισσότερο νά κόψει δεσμά, ἔτσι καί ὁ παλαιὸς Νόμος, ὡς σκιά τῆς Καινῆς Διαθήκης, δέν μποροῦσε νά ἐλευθερώσει τὴν ἀνθρώπινη καρδιά καί νά τῆς ἀφαιρέσει τὰ ρυπαρά ἐνδύματα τῆς ἀμαρτίας». Τό ἴδιο καί ἡ σωματικὴ περιτομή, πού ἐπέβαλε ὁ Νόμος, φανέρωνε ὅτι πλησίαζε ἡ ἀληθινὴ «περιτομή καρδίας ἐν πνεύματι» (Ρωμ. 2,29), ἡ ἄφεση τῶν ἀμαρτιῶν καί ἡ ἐν Χριστῷ ἐλευθερία καί σωτηρία.

Αὐτὰ δέν μποροῦσαν ἢ μᾶλλον δέν ἤθελαν νά κατανοήσουν οἱ ἰουδαίζοντες ψευδάδελφοι. Ἐπέμεναν νά θεωροῦν ἀναγκαῖα γιὰ τὴ σωτηρία τὰ τυπικὰ ἔργα τοῦ Νόμου, ὅπως τὴν περιτομὴ καί τὴ διάκριση τροφῶν, πού δέν κόστιζαν καί τόσο, ὅσο «κόστιζε» ἡ ἐσωτερικὴ ἀλλαγὴ καί ἡ μετατροπὴ τῆς «λίθινης καρδιάς» σέ «σάρκινη», δηλαδή ἡ ἀπόκτηση ὑγιοῦς ταπεινοφροσύνης

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. β' 16-20)

Σωτηρία ἐν Χριστῷ

Ἀδελφοί, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοὶ, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο. Εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἑμαυτὸν συνίστημι. Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμον νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὁ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδότος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

καὶ ἀγάπης, καθὼς καὶ ἡ ἄσκηση θεοφιλοῦς νηστείας καὶ προσευχῆς. Γι' αὐτὸ ὁ ἀπόστολος Παῦλος καὶ στὴν πρὸς Ρωμαίους καὶ στὴν πρὸς Γαλιάτας ἐπιστολή, ὅπως στὴ σημερινή περικοπή, τονίζει ἐπανειλημμένα ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν δικαιώνεται, δὲν σώζεται μὲ τὰ ἔργα τοῦ Νόμου. Σώζεται μὲ τὴν πίστη στὸν Ἰησοῦ Χριστὸ· μιά πίστη ὅμως, πού ἐκφράζεται μὲ τὴ συνεπή τήρηση τοῦ θείου θελήματός του, ὅπως Ἐκεῖνος τὸ φανέρωσε ρητὰ, ὄχι καταργώντας ἀλλὰ συμπληρώνοντας καὶ τελειοποιώντας τὸν εἰς Αὐτὸν παιδαγωγῶ θεόσοδο Νόμο. Μὲ τὴν ἔλευση τοῦ Χριστοῦ καταργήθηκαν μόνο οἱ τυπικὲς διατάξεις τοῦ Νόμου, πού εἶχαν προτυπωτικὸ χαρακτήρα, εἶχαν δηλαδή σκοπὸ νὰ προετοιμάσουν τὴν ἐν Χριστῷ πνευματικὴ ζωὴ. Τώρα, πού «παρῆλθεν ἡ σκιά τοῦ Νόμου» ἀφοῦ φανερώθηκε ὁ προτυπούμενος Χριστός, «ἂν ἐγὼ ἐπιδιώκω», λέει ὁ Παῦλος, νὰ «ἀναστήσω πάλι αὐτέες τίς νομικὲς διατάξεις, τότε οὐσιαστικὰ ἐμφανίζομαι παραβάτης τοῦ Νόμου, προσπαθώντας νὰ τηρῶ αὐτὰ πού τελικὰ κατάργησε ὁ ἴδιος ὁ Χριστός».

Σύγχρονες ἐθνοφυλετικὲς ἀγκυλώσεις

Σήμερα στὴν Ἐκκλησίᾳ προφανῶς ἔχει ξεπερασθεῖ τὸ θέμα τῆς περιτομῆς, ἀλλὰ μᾶλλον ἀκόμα ὑφίσταται τὸ πνεῦμα τῆς «περιτομῆς»· ἐκδήλωση αὐτοῦ τοῦ πνεύματος ἀποτελεῖ καὶ ἡ ὄχι σπάνια ρατσιστικὴ συμπεριφορὰ ἀπέναντι σὲ μεταστραφέντες στὴν πίστη ἀπὸ ἄλλη θρησκεία ἢ ἀπὸ ἄλλη ὁμολογία. Μιά ἀλλοδαπή, ἕξι χρόνια ὀρθόδοξη, ἐξομολογεῖται: «Ὅταν πρώτη φορὰ μετὰ τὴ βάπτισή μου ἐκκλησιάστηκα στὴ νέα ἐνορία μου, σχεδὸν κανεὶς δὲν μοῦ εἶπε ἔστω ἓνα τυπικὸ «Καλὴσόρισε». Μὲ τὸ πού ἔμπαινα στὸν Ναό, ὄλοι μὲ κάρφωναν μὲ τὸ βλέμμα τους καὶ μετὰ μουρμουρίζαν: Ξένη εἶναι! Τὰ χρόνια πού ἔζησα στὴν Ἑλλάδα πρὶν ἀπὸ τὴ μεταστροφή μου, τὸ γεγονός πὼς ἤμουν ξένη δὲν ἐνόηθη κανέναν. Τώρα ὅμως, μετὰ τὴν εἰσοδὸ μου στὴν Ἐκκλησίᾳ

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, γνωρίζομεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος δέν δικαιώνεται ἀπό τά ἔργα τοῦ νόμου ἀλλά διά τῆς πίστεως εἰς τόν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐπιστέψαμε καί ἐμεῖς εἰς τόν Χριστόν Ἰησοῦν, διά νά δικαιωθοῦμε διά τῆς πίστεως εἰς τόν Χριστόν καί ὄχι ἀπό τά ἔργα τοῦ νόμου, διότι ἀπό τά ἔργα τοῦ νόμου κανεῖς ἄνθρωπος δέν θά δικαιωθῆ. Ἄλλ' ἐάν ἐμεῖς πού ἐζητήσαμε νά δικαιωθοῦμε διά τοῦ Χριστοῦ, εὐρεθήκαμε καί ἐμεῖς ἁμαρτωλοί, ἄραγε ὁ Χριστός ἐξυπηρετεῖ τήν ἁμαρτίαν; Μή γένοιτο! Ἐάν ὁμως οἰκοδομῶ πάλιν, ἐκεῖνα πού ἐγκρέμισα, ἀποδεικνύω τόν ἑαυτόν μου παραβάτην. Διότι ἐγώ διά τοῦ νόμου ἐπέθανα ὡς πρὸς τόν νόμον, διά νά ζήσω ὡς πρὸς τόν Θεόν. Ἐξω σταυρωθῆ μαζί μέ τόν Χριστόν. Δέν ζῶ πλέον ἐγώ, ἀλλά ζῆ μέσα μου ὁ Χριστός, τήν ζωὴν δέ τήν ὁποίαν τώρα ζῶ εἰς τό σῶμα, τήν ζῶ μέ πίστιν εἰς τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος μέ ἀγάπησε καί παρέδωκε τόν ἑαυτόν του πρὸς χάριν μου.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζιάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ἄρχισαν νά μοῦ συμπεριφέρονται ἡλές καί μόλις εἶχα καταφθάσει. Τελικά μοῦ δίνουν τήν ἐντύπωση ὅτι πιστεύουν, πῶς ἂν δέν ἔχεις γεννηθεῖ Ἑλληνας, δέν μπορεῖς νά εἶσαι ὀρθόδοξος».

Ἐκτός ὅμως ἀπό ἐθνοφυλετικές ἀγκυλώσεις καί προσκολλησεις σέ ἐξωτερικούς τύπους, ὑπάρχει στό ἄλλο ἄκρο ἡ μερίδα ἐκείνων πού καυχῶνται ὅτι δέν ἀκολουθοῦν θρησκευτικές τυπικότητες, ἀλλῆλα πιστεύουν –ὅπως ἴενε– μέ τόν τρόπο τους. Αὐτοί σχετικοποιοῦν συνήθως τήν ἀξία τῆς τακτικῆς συμμετοχῆς στή λατρεία ἢ τῆς τήρησης τῆς νηστείας· ἔτσι καταλήγουν σέ μιά ἐπίσης δικῆς τους ἔμπνευσης «θρησκεία τῆς περιτομῆς», μέ τό νά περικόπτουν τοὺς οὐσιώδεις τρόπους ἐκκλησιαστικῆς ἄσκησης καί διατροφῆς.

Ἄπορριπτεές «ἐθειλοθρησκείες»

Ποιά ὁμως μπετέρα παύει νά ταῖζει καθημερινά τό παιδί της, γιά νά καμαρώσει ὅτι ὁ ἀνατρέφει μέ τόν τρόπο της; Παρόμοια, πῶς μπορεῖ κάποιος νά καυχηθεῖ, ὅπως ὁ Ἀπόστολος, ὅτι «ζῆ ἐν ἐμοί Χριστός», ἂν θυμᾶται νά λειτουργηθεῖ μόνο Χριστοῦγεννα καί Πάσχα; ἤ Ἀραγε ὅταν ὁ Χριστός ἔλεγε «ὁ τρώγων μου τήν σάρκα καί πίνων μου τό αἷμα ἐν ἐμοί μένει κἀγώ ἐν αὐτῷ» ἐννοοῦσε «δὲς τοῦ ἐνιαυτοῦ»; Ἐξάλλου πῶς μπορεῖ κάποιος νά «συσταυρωθεῖ» μέ τόν Χριστό, ὅπως ὁ Παῦλος, ἂν ἀπορρίψει τό χριστοποιοῦ ἄσκητικό πρόγραμμα τῆς Ἐκκλησίας; ἤ Ἀραγε ὅταν ὁ Ἀπόστολος ἔλεγε «ὑπωπιάζω μου τό σῶμα καί δουλαγωγῶ», μήπως ἐννοοῦσε ὅτι ἀπλῶς περιορίζε τήν κατάκριση καί τό κουτσομπολιό ἐλέγχοντας μόνο τά «ἐξερχόμενα» ἐκ τοῦ στόματος, καί ἀπό τήν ἄλληλη ἄφηνε ἐλεύθερα τά «εἰσερχόμενα» περιφρονώντας τή νηστεία;

10 Νοεμβρίου 2019: ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΛΟΥΚΑ

Ὁλυμπά, Τερτίου κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α΄ αἰ.). Ὁρέστου μάρτυρος τοῦ Τυανέως († 304).

Ἀρσενίου ὀσίου τοῦ Καππαδόκου († 1924).

Ἦχος: δ΄ – Ἐωθινόν: Ι΄ – Ἀπόστολος: Γαλ. β΄ 16-20 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ι΄ 25-37.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 17 Νοεμβρίου, Θ΄ Λουκά.

Ἀπόστολος: Γαλ. ς΄ 11-18 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ιβ΄ 16-21.

Τελικά καί τά δύο ἄκρα, καί αὐτοί πού ἔμεναν προσκολλημένοι στό γράμμα καί στούς ἐξωτερικούς τύπους τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου, ἀλλὰ καί ὅσοι σήμερα ὑποτιμοῦν ὡς «τύπους» καί «ὑποκρισίες» τήν τήρηση τῆς νηστείας καί τήν τακτική συμμετοχή στή θεία Λειτουργία, ἀκολουθοῦν –γιά νά χρησιμοποιήσουμε παύλεια ὀρολογία– «ἐθελοθρησκείες», δηλαδή θρησκείες δικῆς τους ἀρέσκειας καί ἐπινόησης, καρπούς ἐγωιστικοῦ φρονήματος. Ὅμως, ὅποιος καλλιιεργεῖ τέτοιες τάσεις θρησκευτικοῦ αὐτοσχεδιασμοῦ, δέν μπορεῖ ποτέ νά κάνει χώρο γιά νά δεχθεῖ αὐθεντικό τόν ἐκκλησιαστικό τρόπο ζωῆς, πού θεμελίωσε ὁ Χριστός καί μᾶς παρέδωσαν ἀναλήθιοι οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι καί οἱ διάδοχοί τους ἅγιοι Πατέρες.

Ἀρχιμ. Β. Λ.

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς
τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Τό Σεμινάριο ξεκίνησε τό Σάββατο 19 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. Εἶναι ἀνοικτό καί ἀπρoῦπόθετο γιά ὅσους ἐνδιαφέρονται νά τό παρακολουθήσουν.

Διδάσκονται τά ἀκόλουθα μαθήματα:

- Σύγχρονη Ἱεραποστολή • Κανονικό Δίκαιο Ἱεραποστολῆς
- Τριοκοσμική Κοινωνιολογία • Θεολογία Ἱεραποστολῆς
- Ἱεραποστολική Ἀγιολογία • Στοιχεῖα Τροπικῆς Νοσολογίας
- Ἀφρικανική Ἐθνολογία • Ἱεραποστολική Πρακτική καί Μεθοδολογία.

• Πληροφορίες στά τηλέφωνα: 210 7272313-315-316.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
